

23-ий өдөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр, . өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр
 өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр
 өдөрлөгөөр «өдөрлөгөөр» өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр, өдөрлөгөөр
 өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр өдөрлөгөөр (1935-2007 өдөр.)

Պիեքը, ճանաչված ռեժիսոր Ռոման Մաթիաշվիլու բեմադրությամբ, դիտվել էր մոտ քսան տարի առաջ: «Բայց ներկայիս բեմադրությունը, բնականաբար, տարբերվում է նախորդից ոչ միայն իր դերասանական խմբով,- ասում է մեզ ռեժիսորը,- այլև՝ երաժշտական, նկարչական ձեւավորումներով եւ կերպարակերտման ուրույն մոտեցումներով ու լուծումներով»:

Ասածը հավաստվում է ներկայացման առաջին իսկ պատկերներից...

Բեմին 1900-ականների թիֆլիսն է... Կինոտոների սրտաբաց խոսք ու կատակով, առուծախի իրարանցումով լի թիֆլիսը: Այս դեպքում, պիեսի հեղինակ Աղասի Այվազյանի ծննդավայր հեքիաթ-քաղաքը. նրա մանկության հուշերի խորհրդով պարուրված մի գունեղ-թամաշա, ուր կա միամիտ, պարզասիրտ մարդկանց նիստուկաց, մարդկային խղճի ու պատվի ավանդական ըմբռնում: Եվ ուր, քսաներորդ դարի սկզբին, եկել էր նորը ու բերել ոչ միայն «գրամոֆոն, տելեֆոն, եսիմ ինչ ֆլան-ֆստան», այլև նոր հոգեբանություն...

Ներկայացման գործողությունները զարգանում են մեծահարուստ Թամամյանի եւ նրա ազգականների միջեւ ծագած հոգեբանական բախման սկզբունքով:

Հանդիսատեսը, դերասանների համոզիչ խաղի, բեմին կատարվող դեպքերի համամասնակիցն է դառնում, որովհետեւ թատերախմբի յուրաքանչյուր դերակատար, իր կերպարի մարմնավորումով, կարողացավ «հիշեցնել» նրան պատմության գիրկն անցնող հին Թիֆլիսի բարքերը, պարզասիրտ, ինչ-որ տեղ նախվ եւ, միեւնույն ժամանակ, զարմանալիորեն, հուզառատ ու զգացմունքային թիֆլիսցուն...

Դերերը հաջողությամբ մարմնավորեցին թատրոնի ավագ սերնդի առաջատար, սիրված դերասաններ Ֆելիքս Խաչատրյանը (Թամամյան), Մելանյա Բարսեղյանը (Սանամ), բեմական կարճ, բայց խոստումնալից կենսագրություն ունեցող, երիտասարդ շնորհալի դերասաններ Դավիթ Բարսեղյանը (Բեդո), Աշոտ Սիմոնյանը (Ծիկլո), Արամ Միքայելյանը (Կոլա), Սնեժանա Յաղուբովան (Շուշան), Սամվել Էլբակյանը (Կրուտեյա), Հենրիխ Պետրոսյանը (Լամազով), Էդիկ Մուրադյանը (Կարմիր կինտո), Արեն Մկրտչյանը (Կապույտ կիտոն): Դերասանական խմբին հաջողվեց բեմին եռացող մարդկային զգացմունքներն ու կրքերը փոխանցել հանդիսատեսին, ով, զավեշտական պատմությունների մեջ իրենց միամիտ ինտրիգներով հայտնված այդ հերոսներին, վարձատրեց ջերմ ծափ ու ծիծաղով ... Ի դեպ, ներկայացման ավարտին հնչող երգ-երաժշտության հեղինակը՝ իր հագեցված դերակատարումներով հանդիսատեսի համակրանքը վաղուց նվաճած երիտասարդ դերասան Սերգեյ Սաֆարյանն էր, ով բեմադրության մեջ փայլուն մարմնավորեց Ջաբոգլյանի կերպարը: Ներկայացման հաջողությանը նպաստեցին երաժշտական ու նկարչական յուրօրինակ ձեւավորումները, որ իրականացվել էին Ռոման Մաթիաշվիլու հեղինակությամբ... Փորձված ռեժիսորն իր վրա էր վերցրել նաեւ այդ հույժ պատասխանատու գործը, ինչի արդյունքն ականհայտ էր:

Պարերի բեմադրությունը իրականացրել էր բալետոմաստեր Նինա Մերվալիշվիլին: Խորապես սիմփոլիկ էր ներկայացման անանուն կերպարը (Սամվել Էլբակյան):

հասարակության մերկ ու աղքատ խավի ներկայացուցիչը չի կորցնում՝ մարդասիրությամբ ու բարությանը կյանքն ավելի լավը դարձնելու հույսը:
Այդ հույսով էլ սրահից հեռացավ հանդիսատեսը...

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴԱՐԱԴԱՐԱՆ